

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Helena octogenaria cum esset, condito testamento moritur. Cap. XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

tis dispertierit, vix enumerari possunt: quippe in alios grādem pecuniarum vim cōferre, aliis corporis integumenta prolixè & largiter suppeditare, vinculis eripere alios, alios tum laboribus in metallis effodiendis afflictos, tum fraude & iniuria oppressos liberare, denique ab exilio alios in patriam reuocare dignata est.

Quomodo religiose versari in ecclesiis Helena solita est.

CAP. XLIIII.

QVæ quidem, licet eiusmodi rebus esset insigniter nobilitata, alia tamen in deum pietatis munera minime neglexit. Nam vbiq̄ue cernebatur, in ecclesiā Dei intrare, templaq̄; splendidis exornare monumentis, inque eades sacras, vel in minimis vrbibus extructas, suam benignitatem ostendere licebat, præterea eam & decoro eximioq̄ue apparatu admirabilem, videre sæpe versari cum multitudine, & verum cultum erga Deum omnibus piis vitæ officiis declarare,

Helena octogenaria cum esset, condito testamento moritur.

CAP. XLV.

DEmum vero cum naturam satietate viuendi expleuisset, & ad meliorem statum euocaretur, octogesimumq̄ue ferè ætatis suæ annum confecisset, & ad extremum vitæ exitum propè venisset, decreuit secum, statuitq̄ue coram imperatore filio suo, vnico principe mundi potentissimo, huiusque liberis Cæsaribus, nepotibus suis, testamentum suum facere, & sigillatim nepotibus suis quæ sibi in toto orbe terrarum suppeterent, facultates dispertire. Quibus rebus ad hunc modum cōstitutis, suo filio tanto tamq̄ue eximio imperatore, ei ipsi præsto assistente, sedulo inseruiente, & manus illius tenente, finem ita viuendi fecit, vt beatissima quidem, iure optimo, non mori prudentibus videretur, sed vitam caducam & fragilem, cum cœlesti & æterna reuera commutare. Animus igitur corporis compagibus solutus, ad immortalem & angelicam naturam, atque adeo ad ipsum seruatorem assumptus est.

Quam